

Congregazione dei Missionari di N.S. de La Salette
Piazza Madonna della Salette, 3
00152 Roma - Italia

Tel. 39-06-53270101 – Fax. 39-06-532-73516
E-mail: msgenadmin@gmail.com

Wielkanoc 2022

*Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei.
Tam Go ujrzycie. (Mt 28,7)*

Najdrożsi Współbracia,
każdemu z Was przesyłam serdeczne i braterskie życzenia
radosnych i błogosławionych Świąt Wielkanocnych bez

względu na to, gdzie na świecie pełnicie posługę głoszenia Dobrej Nowiny, napełnieni światłem, które ukazało się 19 września 1846 roku na górze La Salette. Nasze Konstytucje w sposób jasny i prosty definiują to znamię tożsamościowe naszej obecności w Kościele, stwierdzając:

Wszczepieni przez chrzest w Kościół, uczestniczymy w jego posłannictwie. Przez profesję ślubów publicznych ubóstwa, czystości i posłuszeństwa, poświęcamy się temu posłannictwu z nowego tytułu i zobowiązujemy się do życia we wspólnocie zakonnej, która jest znakiem królestwa niebieskiego (Konstytucje, 3).

Pascha – słowo i życie

Głoszenie paschy Chrystusa, Jego zmartwychwstania, które jest zwycięstwem życia nad śmiercią, miłosierdzia nad grzechem, dobra nad złem, miłości nad nienawiścią, dokonuje się w nas na dwa konkretne sposoby: przez przepowiadanie oraz przez świadectwo życia zakonnego przeżywanego we wspólnocie. To, co będziemy głośno obwieszczać innym, musi naturalnie znaleźć odzwierciedlenie w naszym codziennym stylu życia. Tylko w ten sposób nasze słowo będzie wiarygodne, a więc z łatwością przyjmowane. Jako misjonarze saletyni, prowadzeni przez właściwy nam charyzmat pojednania i zachęceni przez orędzie Maryi na świętej górze, jesteśmy naprawdę szczęśliwi i także dumni z tego, że wnosimy nasz skromny wkład w sprawę Ewangelii oraz w misję, którą Kościół zgodnie z wolą swego Mistrza powinien wypełniać w czasie.

Czas wojny

W tym roku Pascha niespodziewanie została naznaczona wielkim rozlewem niewinnej krwi i śmiercią dużej liczby ofiar wskutek bratobójczej wojny u wrót Europy. Wojny, którą papież Franciszek odważnie i bez owijania w bawełnę nazwał „odrażającą, nieludzką i świętokradczą”. Jest ona naprawdę niezrozumiała i trudna do zaakceptowania, zwłaszcza po tragicznym doświadczeniu w ubiegłym stuleciu dwóch światowych konfliktów, które uwarunkowały i w zdecydowany sposób zmieniły także bieg historii świata. Z głębokim przekonaniem wzywam wszystkich, aby uczynili swoimi wielkie troski i uzasadnione obawy wypełniające serce naszego papieża, który z naleganiem i mocą zwyczajnej modlitwy domaga się położenia kresu walkom, uciszenia huków armat i zablokowania wystrzałów pocisków, aby umożliwić i rozwinąć rozumny i konstruktywny dialog między stronami.

Jak już napisałem w liście z 5 marca, wojna toczona na Ukrainie wystawia na ciężką próbę także życie osobiste i misję naszych 11 współbraci pracujących w tym kraju. Zgromadzenie jest przy nich blisko z całą miłością, oferując im duchowe i moralne wsparcie, którego potrzebują w tych momentach próby, niepewności i lęku. Oni od samego początku konfliktu postanowili nie opuszczać kraju, aby pozostać blisko cierpiącego ludu, który został powierzony ich opiece duszpasterskiej. Ich odważne świadectwo porusza nas, a jednocześnie rodzi w nas dumę z posiadania takich współbraci w naszej saletyńskiej rodzinie zakonnej. Z serca dziękuję prowincjom i wspólnotom, które wspomniały i w duchu braterskim odpowiedziały na prośby o pomoc płynące od tych naszych współbraci, którzy mimo nieustannego zagrożenia wyczerpującymi atakami bombowymi nieprzerwanie pracują na rzecz osób najstarszych i bezbronnych, w szczególności kobiet, dzieci, starców i chorych obecnych w obsługiwanych przez nich parafiach... i nie tylko.

Wszyscy życzylibyśmy sobie, aby ta wojna, która wszędzie sieje śmierć i niszczy bez różnicy cywilne i strategiczne obiekty w kraju, szybko się zakończyła. Odcisnięte przez nią piętno okrucieństwa i nienawiści zostawi po sobie głębokie i rozdzierające podziały w rodzinach oraz niełatwe do zagojenia bolesne rany w tkance społecznej. Ukraina stanie się krajem, który trzeba będzie odbudować pod każdym względem: ludzkim, politycznym, tożsamościowym i duchowym.

Tanzania: nowy początek

Tegoroczna Pascha Zmartwychwstania przynosi ze sobą także znak nadziei dla naszego zgromadzenia, bowiem 22 marca 2022 roku nastąpiło poświęcenie i oficjalne otwarcie pierwszego saletyńskiego domu formacyjnego w Bukoba (Tanzania). Dokonał go ks. bp Methodius Kilaini, biskup pomocniczy diecezji, w obecności mojej i ks. Andrzeja Zontka, ekonoma generalnego, a także wspólnoty z Rutete wraz z pierwszymi trzema kandydatami na misjonarzy. Obecne były też siostry zakonne oraz kapłani diecezjalni i przedstawiciele władz publicznych dzielnicy. Ta uroczystość nabiera znaczenia symbolicznego i jest ważna dla historii obecności saletynów na ziemi tanzańskiej. Nastąpiła ona po sześciu latach od przybycia do kraju pierwszych misjonarzy z Filipin i Indii. Wyrażam życzenie i modłę się, aby to był początek owocnej drogi powołaniowej i formacyjnej dla wielu młodych, którzy w pełnej wolności i w komunii życia z nami pragną odpowiedzieć na misyjne zaproszenie Maryi, skierowane do Maksymina i Melanii podczas objawienia w La Salette: ***Zbliźcie się, moje dzieci, nie lękajcie się... ogłoście to całemu mojemu ludowi.*** Właściwa droga formacyjna młodych kandydatów, których jest łącznie sześciu, zacznie się w sierpniu.

Razem z Kościołem

Droga synodalna Kościoła nabrała rozpędu... a wraz z nią także nasze zgromadzenie. Jestem pewien, że każda prowincja angażuje się w nią, podejmując wszelkie możliwe starania, aby na poziomie lokalnym i diecezjalnym z przekonaniem przepoić się duchem słuchania i komunii, który emanuje z tej drogi, w perspektywie budowania Kościoła i zgromadzenia „wychodzącego” i służącego jak jeszcze nigdy dotąd ludowi Bożemu w dzisiejszym świecie. Rada Generalna ze swej strony przekazała już Konferencji Wyższych Przełożonych w Rzymie owoc swojej pracy, który połączony z dokonaniem innych zgromadzeń zostanie w niedługim czasie przesłany do Sekretariatu Generalnego Synodu jako specyficzny wkład rodzin zakonnych. Ta praca nie powinna być podejmowana jedynie ze względu na moment, w którym żyjemy, ale stopniowo ma się stawać zwyczajnym i stałym sposobem bycia i działania Kościoła, jak również każdej rodziny zakonnej w najbliższej przyszłości. To wielkie marzenie, które ożywia dzisiaj misję naszego papieża Franciszka, powinno się stać także naszym.

Spotykać się... aby stawać się twórcami dialogu i komunii to hasło, które Rada Generalna proponuje w tym roku zgromadzeniu, aby nie zapomnieli zbyt łatwo o zaangażowaniu synodalnym, do którego wzywa nas wszystkich papież Franciszek. Zostało ono świadomie sformułowane jako wartościowa pomoc na pierwszym etapie przygotowania najbliższej Kapituły Generalnej, która odbędzie się w kwietniu 2024 roku.

Czasowniki i słowa towarzyszące temu hasłu wyrażają dynamizm, zaangażowanie i poszukiwanie, dzielenie się i dialog, przejście od „ja” do „my” oraz pozytywne spojrzenie na otaczający nas świat jako rzeczywistość, której trzeba głosić Ewangelię i służyć. Ponadto odpowiednio opracowane mogą one uczynić drogę synodalną szybszą i bardziej owocną.

Zakończenie

W imieniu Rady Generalnej pragnę przekazać te życzenia wielkanocne także tym współbraciom, których posługa w tym czasie polega na codziennym ofiarowaniu Panu ciężaru wieku i choroby, jak również tym, którzy przeżywają trudności w swoim powołaniu, nie zapominając o licznych młodych współbraciach obecnych w naszych domach formacyjnych, a w szczególności o tych, którzy przygotowują się do profesji wieczystej. Z taką samą serdecznością przekazuję życzenia również drogim świeckim saletynom rozproszonym po całym świecie oraz ich rodzinom, jak też siostronom saletynkom, które w tym roku obchodzą 150. rocznicę swej obecności w sanktuarium La Salette we Francji i które dzielą z nami wspólne korzenie charyzmatu oraz gorliwość apostołską i misyjną.

Wszystkim życzę radosnej i błogostawionej Paschy Zmartwychwstania!

Z braterskim pozdrowieniem

ks. Silvano Marisa MS
przełożony generalny